

סרטים

אודל של בעל

סודות פרים (גת, תל-אביב, צרפת)
זכה בארץ לתשבחות גלובות, ובפאריו, עיר מוצא, לביקורות קטלניות. זהו סרט המספק קוריוזים ליצרים הנמוכים ביותר של הצופה. הקוריוזים עטופים במסווה אינטלקטואלי. יש בו לכאורה אורחות חיים של חברות שונות, אמנות שונות. תיאורים של אנשים בפולחנות דת הודו. תיאורים של אנשים ה"סוגים ללבנה, והמקריבים קרבנות. צורות אכילה מוזרות במסעדות וקצת מועדוני לילה.

מה שמצא הבמאי, אדואר לווארו, בכל אורחות החיים והאמנות הללו, הוא צורות של שחיטת תרנגולות, שחיטת קיפודיים וניפוחם במשאבת אופניים, שייים של נשים, מעיכת אפים וריסוק גולגולות.

בנוסף לקוריוזים בדרגה נחותה, נותן ה"במאי קוריוזים בדרגה גבוהה יותר: בחור רים מחזרים אחרי נשים ברחוב, ונות מציעות את עצמן ללקוחות, אלמנה וקנה קונה בחנות מודל של בעלה ויושבת לסרוג לידו, גברים רודפים אחרי נשים וכו'.

אילו היה הבמאי מציג את הקטעים לפ"חות בצורה דוקומנטרית, משעשעת מאד, או מקורית, היה יכול להיות בהם אישור עניין. אבל סטודות פאריס הם מבויימים בצורה בולטת וגסה, ללא שום מקוריות, ללא שום חן.

הסוף של הסרט הוא יצירה ירודה בפני עצמה: איש אוהב-חיות מציל סוס וזן מבית-המטבחיים, ומוביל אותו לביתו דרך כנסיית נוטרדאם, המכוסה בדגלים צרפתיים. כמה אנושי! כמה נוגע ללב! כל מי ש"נהנה למראה הקיפודים והתרנגולות השחור טים יכול לנצל את ההזדמנות ולבכות.

המפיק ארתור כהן, חותנו של שר-הדתות הישראלי, קנה את הסרט מהבמאי, לאחר שאף אחד לא הסכים לקנות אותו. אחרי שערך אותו מחדש, תיקן אותו ושיפר אותו, הוא הוציא את יצירת המופת הזאת לשוק. קשה לתאר שהסרט היה עוד יותר גרוע לפני כן.

להתפטר או לג'וז

הזקן לו מבלי להתאמץ (מקסיס, תל-אביב, צרפת)
פקיד קטן עומד להתחתן, ורוצה לקנות דירה ומכונית. לשם-כך הוא צריך לעלות בדרגה. כדי לעלות בדרגה מוכ"רח מישור מהדרגות הגבוהות במשרדו ל"מות או להתפטר. אף אחד לא מסכים ל"התפטר. לא נותרה לו ברירה, אלא לעזור להם למות.

זהו הרעיון שהבמאי, בלוארט, הקיף ב"הרבה אירועים ותכמים, במלל ארוך של מישל אודיארד, ובמעט מאוד הומור. דאן-קלוד בריאלי מופיע בסרט יותר מדי, ועומת סופי דומייה ולואי דה-פינה המצו"ינים, שמופיעים בו פחות מדי. זהו סרט שאפשר לראות, אפשר לא לר"אות, ולגמרי לא כרוך לשם מה נעשה.

במאים

פליני של הרוחות

כשזלייטה והרוחות תגיע לארץ, יעסוק כבר פליני בסרטו הבא, בזה שלאחריו, ובו כנראה תנשבה רוחות שונות לגמרי, כמו שהוא עצמו אומר: "סרט אף פעם לא מסתיים בשבילי באופן פתאומי. הוא מש"איר הו, עקבות, ואני ממשיך לחיות איתו. כשהוא נעלם, לבסוף, באה איוה אחירה אחרת. זהו סרט חדש".

בשיחה כנה שניהל יוצרם של לה סטראי דה, לילית כביריה, החיים המתוקים, 8 1/2, וזלייטה והרוחות, הוא פרש משהו מעצמו ומחיי, והסביר את יחסו לזלייטה סרטו, ולזלייטה אשתו. סיפר על סרטיו, שעבור הציבור הרחב נעשו פחות ופחות מובנים. "אחד מידידיך" טענו המראיינים, "אמר שסיפרת לו ארבע גירסות שונות לגמרי על סופה של אהבתך הראשונה".

"צורה חדשה של חיים", למה לא? התפלא פליני. "היא שהה בעצם הרבה יותר גירסות. איוו בחורה נהדרת! והרי אנשים סתם, גם אם הם לא נראים כל-כך גדולים כמוה, שחיים יותר מאמת אחת. ה"מספר צריך לתת צבע לסיפור שלו. להרחיב אותו. להעמיק אותו. לספר אותו כפי שהוא מרגיש שהסיפור צריך היה להיות. בסרטים שלי, אני עושה את זה עם החיים.

לדעתי סרט הרבה יותר קרוב לחיים עצמם, מאשר, נאמר, ציור, או מוזיקה, או אפילו ספרות. זוהי לא רק יצירה אמנותית, זוהי צורה חדשה של חיים, עם פרספקטיבה, בהירות, וקצב מיוחד".

"על מה אתה מספר בסרטיך?"
"הסרטים שלי הם ראי", הוא אומר. "משחקים בהם חיפוש אחרי עצמי. בכל סרטי אני נאבק, על-מנת לשחרר את עצמי מהעבר. מהחינוך שקיבלתי כילד".

"באיזה מובן אתה רוצה להשתחרר מ"העבר?"

"אני רוצה לבטל את החינוך שלי למוש"גים, למוסכמות, כדי שאוכל לקבל מחדש את האישיות הבתולית שלי, להיחלד מ"מחדש. הייתי רוצה להשתחרר מהקולקטיב הזה, שאינו מתאים לאף אחד, משום שהוא הותאם לכל אחד.

"לכל מקום שאני הולך, אני רואה מזוית העין שלי אנשים צעירים נעים בקבוצות, כמו להקות דגים. כמו שירות של נמלים. זהו אחד הדברים המפחידים אותי יותר מכל. כשהייתי צעיר, נענו כולנו בכתנים שו"נים. איך לצאת מתוך ההמון? זוהי הבעיה האישית של כל אדם, והמאבק הפרטי של כל אחד. זה מה שהסרטים שלי מתארים".

"מה מתאר, למשל, ז'ולייטה והרוחות?"
"ז'ולייטה הוא פורטרט של אישה איטל"קיה, הפועלת בתאם למושגי החברה-המודר"נית, ובכל זאת היא תוצר של מוסכמות ישנות, כמו זה הטוענת ששני נאהבים שהתחתנו, חיים באושר לנצח".

"הנישואין הם כפיה", כשהיא גודו"לה, ומגלה שזה לא נכון, היא לא יכולה לעמוד בפני זה, ולא להבין את זה. לכן היא בורחת לעולם פרטי של זכרונות מ"אתמול, ותלומות למחר.

"ז'ולייטה לומדת, שנישואין צריכים להיות התחלה ולא סוף, ולדעתי בכלל, יש לבדוק מחדש את הנישואין כמוסד. הגבר של ימינו זקוק ליחסים עשירים יותר".

"מאיוה סוג?"
"מחנך לנשואין, ובתוך הנישואין. האדם אינו חיה מונוגאמית. הנישואין הם כפיה, הנוגדת את כל האינסטינקטים הטבעיים שלו. "זוהי הטרגדיה של הגבר המודרני. הוא זקוק ליחסים אישיים רבגוניים, בעוד ש"הוא מוחזק בכוח, בתוך דפוס שטוח אחד. לולא זה, חייו היו יכולים להתפתח למשהו מעניין יותר, מרומם יותר".

"ואיך אתה מתייחס לאשתך שלך, ז'ול"יטה מסינה?"
"כשאני עובד איתה היא נראית כשחק"נית אידיאלית; סבלנית, צייתנית, רצינית. היא לא קשה. אני קשה.

"אני אוהב לעבוד עם ז'ולייטה. היא שחקנית מצוינת, ואני חושב שהייתי רוצה לעבוד איתה אפילו אם לא הייתה אשתי. המימיקה שלה, למשל, הפנים העגולות האלה, המסוגלות לבטא עצב או אושר במין פשטות נוקבת כזאת. הגוף הזה הקטן, עם הרוך והעדינות שלו. כל זה מקסים אותי כל פעם מחדש. בתוך שחקנית היא מייצגת טיפוס מיוחד. איוו אנושיות לגמרי מיוחדת".

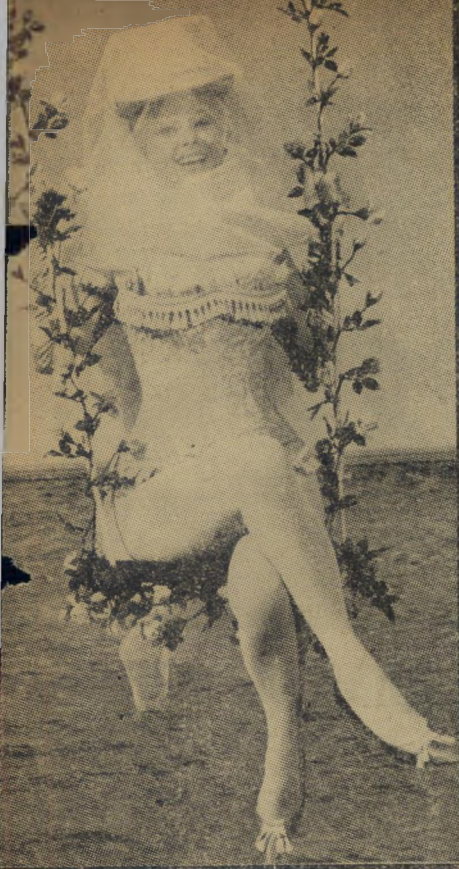
"ובתור אשה?"
"בתור אשה היא רכה, מלאת רגשות, דואגת ללא סוף. היא תמיד רוצה לדעת אם לא קר לי, או אם אני רוצה לאכול.

"היא לא רק אשתי. היא ההשראה שלי. במשך השנים היא הפכה הגורם המעורר שלי. החיים שלנו ביחד הם מלאי טרגדיות ושמוחות, וזה נותן לי חומר לעבודה שלי".

"אני מצווה על עצמי", השחקן השני בו הוא קשור קשר הדוק, הוא מרצ'לו מסטרויאני, שהיה הגיבור הראשי של 8 1/2, והחיים המתוקים. "כתבתי סיפור העוסק ב"עצמי ובסודות העמוקים ביותר שלי", מספר פליני, "או לפחות אידיאליזציה קרובה של עצמי. ואז מצאתי אדם שיכול להתאים לכל מה שנמצא בתוכי. עשיתי אותו לדמות ה"מגלמת דמות דמיונית הדומה לי, וכך מצאתי את עצמי בזמן ההסרטה מצווה על עצמי מה לעשות.

"גם בחיים הפרטיים אני קשור אליו לגמרי, למרות שאנחנו כמעט לא נפגשים מחוץ לשעות העבודה. הקשר שלנו כל-כך עמוק, עד שכשאני מסתכל עליו, נדמה ש"אני מסתכל במראה שלי".

ידוע, כולל, שפליני מגיע לתחילת ההסרטה עם הסרטי בן עשרה עמודים, ו"מסריט במשך הזמן סרט שונה לגמרי מזה הכתוב בתסריט. הוא עצמו מסביר את זה: "אדם אינו יכול לדרוש: אני רוצה ילד

"ז'ולייטה של הרוחות" *
למה זקוק הגבר ?

עם עיניים כחולות, אוזניים חודרות, שערות בלונדיות, ושישקול שני קילו ושבע מאות גרם. אתה לוקח אשה. מכניס אותה להריון. מחכה ללידה, והילד הוא מה שהוא. אתה נקשר אליו ברגע שהוא מופיע. אתה לא יכול לאמר: לא, לא, אין לו עיניים כחור"לות. שיחזור בחורה.

"סרט, זה אותו הדבר. הרי אי-אפשר להיות נאמן לעשרה עמודים של דיאלוגים, שנכתבו חמישה חודשים לפניכן, מבלי לדעת מי יהיו השחקנים ואיפה יוסרט הסרט".

"חלק מן החגיגה" אין כמעט אמן קולנועי שסרטיו מלאים כל כך אהבת חיים, אופטימיות ואמונה, כמו סרטיו של פליני. הוא אומר על זה: "האדם צריך לחיות, ל"האמין בהיים עצמם, לא לקוות לחיים שונים. הוא צריך להרגיש שחכל דרוש, לכל דבר יש טעם והכל פועל כשורה. אני לא יכול להבין אמנים המנסים להראות את החיים כמשהו סטריילי, מקולל, המנסים להראות שאנחנו בודדים ועוזבים. ושלא נשאר שום דבר, אם מכחישים את הכל, מכחישים גם את האמונה. ואז למה ליצור?"

על השאלה האחרונה: "האם האמונה, לפי דעתך, תנאי לחי"אורש?" ענה פליני: "נאמר חיים מלאים. כי האושר זה רק מצב זמני, הקודם למצב של חוסר-אושר. למולנו זה יכול לקרות גם ההיפך. אבל כל זה הוא חלק מהחגיגה, לא?"

תדריך

**** יווה מריה** (צפון, תל-אביב; אורה חיפה; ארצות-הברית) שתי הכוכבות הגדולות של צרפת, בריז'יט בארדו וז'ן מורו, מארגנות הפיכה במדינה דרום אמרי"קאית. הן שופעות קסם ועלילות. הבמאי שלהן, לואי מאל, שופע הומור והמצאות.

*** המירוץ הגרוד** (פאר, תל-אביב) איש טוב, איש רע ובחורה בינונית רצים מגנו יורק לפאריס. בדרך הם מחקים את גדולי הקומיקאים של הקולנוע. מצחיק, אבל לעיתים מעייף.

**** סחר העבדים בימינו** (אר"י מונ'דויה, תל-אביב) צילומים אותנטיים על שיירות עבדים, מכירתם, וחייהם בארמונות השייכים ובהרמונותיהם.

*** גורדיפנינגר** (אופיר, תל-אביב) גיי"מס בוגד השלישי, שחזר לארץ לאחר ש"הוכח כי גרט פרוכה, השחקן הכמעט-ראשי שבו, לא היה נאצי אמיתי, אלא רק בורג קטן שמילא את פקודות הממונים עליו.

*** נשים נשים נשים** (הוד, תל-אביב) ויטוריו גאסמן בתשעה תפקידים שו"נים, עם תשע נשים שונות. משעשע, ו"לעיתים יותר מזה.

* סנדרו מילו בסצנה אופיינית.

כשר לפסה
תוצרת בית"ר נקה בע"מ

- המכללה למינהל חשבונאות ואירגון מודיעה כי נותרו מספר מקומות לקורסים הבאים:
- ★ הנהלת חשבונות (ג') BASIC ACCOUNTING
- ★ הנהלת חשבונות (ד') INTERMEDIATE ACCT.
- ★ מזכירות מנהל EXECUTIVE SECRETARIES
- ★ מינהל עסקים BUSINESS MANAGEMENT
- ★ כתבנות (עברית - אנגלית) TYPING (HEB - ENGL.)
- סגל אקדמאי שיטות לימוד חדישות טיפול אינדיווידואלי שכר-לימוד נוח

פרטים והרשמה במשרד המכללה, רח' מלצט 34, תל-אביב (ליד שינקין), או-טובוסים: 5, 11, 19, 25, 26, 61.

- ה מ נ ו י
- קיבלת חשבונך, נא פרע אותו בהקדם.